

[Justitsministeren.]

har. Jeg skal i øvrigt sige, at man maa jo haabe, at Domstolene vil staa den ærefornærmede bi, og at det ikke skal blive en Praksis ved vore Domstole, at de, naar en Mand anlægger Sag mod et Blad eller et Tidsskrift, mod en Forfatter i det hele taget, for Ærefornærmelser, giver sig til at undersøge sagsøgtes hele Liv for at se, om der ikke muligvis en Gang skulde være begaaet en Fejl af ham, som kunde begrunde et Angreb paa ham. Det maa dog være saaledes, at Domstolene maa holde den, som har fremsat den ærefornærmende Ytring, til selv at føre Beviset og føre det uden stort Omsvøb; men Dommen skal dreje sig om det, som er Æresmomentet i Sagen, ikke om et groft Ord.

§ 284 er en Paragraf, som har interesseret mig meget, og som jeg har kælet meget for. Og jeg er overordentlig glad over, at den i det store og hele har mødt nogen Anerkendelse her. Men baade det ærede Medlem Hr. Pürschel og ogsaa Professor Krabbe gør gældende, at det dog er nødvendigt at faa nogen Gentagelsesvirkning i visse Tilfælde af Tyveri, og det er ogsaa muligt, at man er gaaet for vidt ved helt at stryge Gentagelsesvirkningen ved Tyveri. Men det er for at undgaa at faa vore Fængsler, saaledes som de i Virkeligheden er det nu, fyldt med disse sølle Stakler, som ikke er virkelige Forbrydere; det vil sige slet ikke er farlige Mennesker, men som, naar de gaar ude og fryser og sulter, en Gang napper en Frakke, en anden Gang nogle Fødemidler og saa en lille Smule mere til, naar de er i Gang med det, og som saa, naar det er tredie, fjerde Gang, de skal dømmes for Tyveri, faar mange Aars Tugthus for en saadan Forbrydelse. Det er jo ganske forkert. Det er jo ikke noget videre, det drejer sig om ved saadanne Handlinger, og der har vi jo nu foreslaaet meget bedre Bestemmelser for saadanne Skrogmennesker, som det i Virkeligheden er.

Naar man kommer i vore Fængsler, ogsaa i det Fængsel, hvor de værste Forbrydere sidder, Horsens Tugthus, gør man den Iagttagelse, at en meget væsentlig Procentdel af de Mennesker, der sidder i Fængslerne, og som er idømt Fængsels-

straf for mange Aar, slet ikke er Folk, som man med nogen Grund kan kalde Forbrydere, for saa vidt man med Forbryder mener et Menneske, der er farligt for Samfundet. Det er blot nogle Stakler, som, fordi de er ude af Stand til at ernære sig paa en lovlig Maade, enten de nu er for fysisk svage eller for karaktersvage, af og til begaar lidt Tyverier, og som saa bliver idømt disse voldsomme Straffe. Det er som Reaktion overfor dette, at jeg har fundet det rigtigt, at man i § 284 helt sletter Gentagelsesvirkningen. Men det er muligt, at man derved er gaaet lovlig vidt, og det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg vil vist let kunne forhandle os til Rette paa dette Punkt.

Hermed tror jeg, jeg har svaret paa de Ting, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pürschel. Til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, til hvis almindelige Betragtninger jeg i alt væsentligt kan slutte mig, har jeg kun meget lidt at sige.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning vedrørende § 69, hvis Rigtighed jeg i og for sig erkender, nemlig at det er uheldigt, at der staar i denne Paragraf, at den, som er dømt til Sikkerhedsforvaring, skal løslades efter 20 Aars Forløb; thi man kan med Rette sige, at hvis vedkommende endnu er farlig, er det forkert at løslade ham. Fordi hele denne Maade at behandle en Forbryder paa er saa ny, har man fra alle Sider vist nogen Forsigtighed i det Arbejde, som ligger forud for dette Forslag; og jeg har derfor ikke turdet uden videre bringe i Forslag her, at vedkommende ganske simpelt kan dømmes til Sikkerhedsforvaring, indtil han ikke mere er farlig. Men jeg maa erkende, at dette vilde i og for sig være det konsekvente og rigtige, og jeg vilde gerne acceptere, hvad det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen paa dette Punkt udtalte.

Det ærede Medlem mente, at Fængselsnævnet burde have et lægekyndigt Medlem. Jeg er ikke sikker paa, at det behøves, for Fængselsnævnet kan jo altid indhente Erklæring fra Fængselslægen, f. Eks. naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Person skal løslades; ligeledes vil der være let Adgang til at faa Lægeerklæring, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt